

Idet Handelsnytt nr. 2 går i trykken erfarer vi at grossistene i disse dager mottar purringskort angående kontingenten. I purringskortet sies at dersom ikke innbetalingen er skjedd innen 5 dager, "vil saken bli behandlet etter gjeldende lovbestemmelser". Saken har interesse også for kjøpmenn og agenter, som i sin tur vil få tilsvarende purringskort.

Ennskjønt vi er overbevist om at bare et fåtall forretningsmenn lar seg skremme av disse trusler, skal vi minne om de anvisninger vi gav i forrige nummer og ellers se litt nærmere på de lovbestemmelser det siktes til, da de åpenbart ikke fører frem. Hverken på kravkortet eller purringskortet er en eneste lovbestemmelse nevnt. Det er bare henvist til de forskjellige vedtak fra Norges Næringssamband og Norges Handelsforbund. At disse vedtak ikke er blitt til i de former forbundenes egne vedtekter foreskriver, har vi tidligere forklart.

Men vedtakene må selvfølgelig søke sin hjemmel i lov, og når forbundene nevner lovene må vi selv gå dem etter i sømmene. Overfor industrien har kravet vært underbygget med en henvisning til lov av 25. februar 1943 nr. 5 om Hjelpfondet, og det er formentlig samme lovbestemmelse man akter å bruke overfor forretningsstanden. Loven om hjelpfondet omhandler bare utskrivning til dette fond og i henhold til loven er så gitt forordning av 1/3-1943 om avgift til hjelpfondet. Denne forordning inneholder en skattebeslutning og innkrevningen er satt i verk av Finansdepartementet som en vanlig skatt. Riktignok bestemmer loven av 25/2-1943 i §§ 4-7 at der kan opprettes næringsgrupper, men der står intet om kontingentutskrivning. Det må være helt tydelig at siste ledd i § 4 og nest siste ledd i § 5 ikke kan påberopes til støtte for kontingentkravet, for disse bestemmelser gjelder bare den administrative oppbygning og spesielle oppdrag.

Avgiften beregnes av brutto-omsetningen og er således ikke noen kontingent men et skattekrav i klasse med omsetningsavgiften. Fastholder man at den avgift som avkreves ikke er en kontingent men en skatt, må den besluttes av de myndigheter og i de former som gjelder for skattevedtak, og denne rett kan ikke delegeres til underordnede myndigheter. Bestemmelsen i Norges Handelsforbunds vedtekter om at forbundet fastsetter beregningsgrunnlaget for medlemmenes kontingent etter godkjennelse av Norges Næringssamband, må derfor være ugyldig etter norsk lov. Det hjelper heller ikke om dette vedtak prøves av næringsdepartementet, da dette departement ikke har noen anledning til å utskrive skatter. Dertil kommer på den annen side at utskrivning av skatt selvsagt ikke kan skje til fordel for sammenslutninger eller foreninger, men kun til det offentlige.

Forretningsstandens stilling i kontingentspørsmålet er klar. Overfor kontingentkravet 1944 må det bare bli tale om å forholde seg på én av 2 måter:

1. Kravet legges til side ubesvart.
2. Det protesteres skriftlig under påberopelse av ett eller flere av de argumenter som er nevnt ovenfor - og hvis ikke forbundet bøyer seg for protesten, men gjør videre pågang, deponeres beløpet i Norges Bank i påvente av resultatet av en prosess fra forbundets side.

Handelsnytt er ikke Deres eiendom. Det er beregnet på å sirkulere blant forretningsstanden så alle kan bli underrettet. Hjelp derfor til med å gjøre Handelsnytt kjent ved å la gode norske kolleger lese det og bringe det videre.